Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26328
Copyright: Admont, Benediktinerstift

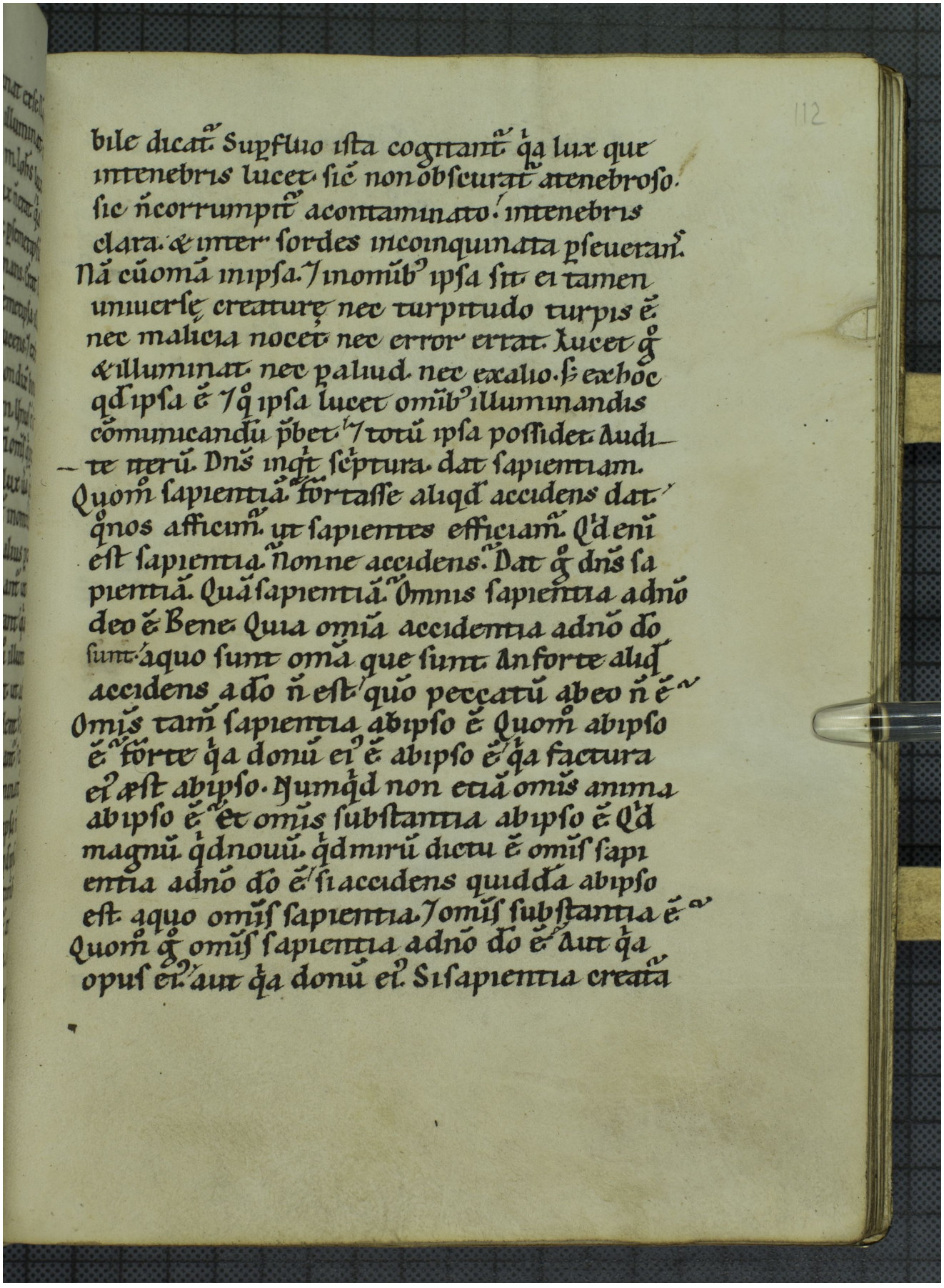

bile dicat. Supfluo ista cogitant. qa lux que
intenebris lucet. sic non obscurat a tenebroso.
sic ñ corrumpit a contaminato. intenebris
clara. & inter sordes incoinquinata pseuerans.
Nã cũ omã in ipsa. ⁊ in omib⁹ ipsa sit. ei tamen
uniuersę creaturę nec turpitudo turpis ẽ.
nec malicia nocet. nec error errat. Lucet g̊
& illuminat. nec p aliud. nec ex alio. s; ex hoc
qd ipsa ẽ ⁊ q̊ ipsa lucet omib⁹ illuminandis
cõmunicandũ p̃bet. ⁊ totũ ipsa possidet. Audi-
te iterũ. Dn̄s inq̃t scr̃ptura. dat sapientiam.
Quom̊ sapientiã. fortasse aliqd accidens dat.
q̊ nos afficim̃. ut sapientes efficiam̃. Q'd enĩ
est sapientia. Nonne accidens. Dat g̊ dn̄s sa
pientiã. Quã sapientiã. Omnis sapientia a dnõ
deo ẽ. Bene. Quia omĩa accidentia a dnõ dõ
sunt. a quo sunt omã que sunt. An forte aliq̃
accidens a dõ ñ est. quõ peccatũ ab eo ñ ẽ.
Omĩs tam̃ sapientia ab ipso ẽ. Quom̊ ab ipso
ẽ. forte q̃a donũ ei⁹ ẽ. ab ipso ẽ. q̃a factura
ei⁹ est ab ipso. Numq̃d non etiã omĩs anima
ab ipso ẽ. Et omĩs substantia ab ipso ẽ. Q'd
magnũ. q̃d nouũ. q̃d mirũ dictu ẽ. omĩs sapi
entia a dnõ dõ ẽ. si accidens quidda ab ipso
est. a quo omĩs sapientia. ⁊ omĩs substantia ẽ.
Quom̊ g̊ omĩs sapientia a dnõ dõ ẽ. Aut q̃a
opus ei⁹. aut q̃a donũ ei⁹. Si sapientia creata